

3. Стара-Загора напусната от руските войски.

- 1 Царѣан царѣу му викаша:
— Царѣу льу, царѣ Аликсандру,
Тї ма си млогу чакалу,
Оштѣ ма малу почѣкаи,
5 Вѣскана да си сѣабѣара:
Анадолцки чѣрни манѣфа,
Стамболцки бѣали низамѣа,
Масѣрцки гѣли читѣци.
Гѣ си ги царѣан пусабра,
10 Чѣа си хм царѣан викаша:
— Алѣ ми, холан, минѣтѣа
Прис Едринѣанцка касабѣа,
Чилѣак да ни дупрѣтѣа,
Сѣлу да ни изгүритѣа,
15 Таму са турѣа и геарѣи.
Алѣ ми, холан, минѣтѣа
Ут Карѣазмак на горѣа,
Таму са льу врѣйт буларѣа,
Там да колитѣа, палитѣа,
20 Ни еадін да ни устанѣа.
Алѣ са, холан, утишли
Фаф Искизѣра гулама,
Та мї са, холан, фѣнали
Никѣла баш кумитчѣану
25 И Гѣбрѣ Зѣраличѣану,
Димїтра Чирпанлийчѣану,
Роѣки хми назѣт вѣрзали,
На шїка сїтну шинжїрчѣа,
- 30 Та хи нах Хильбѣа пратїха,
Таму да си хи убѣсѣат.
Та чѣа са уттам вѣрнаха
Та си хи уткрѣі фѣнаха;
Ни стару гльѣдат, ни млѣду,
35 Ни дрѣбни гльѣдат, ни іѣдри.
Младї нѣа жѣалну блѣѣаха,
Каїну полцкинѣа ѣднѣата;
Дрѣбнинѣа дѣаца плѣчѣаха,
Каїну горцкинѣа пильчѣвѣа.
40 Вутирнѣана са сабраха
Искизѣрцкинѣа кумитѣа
Ф чѣастана гѣра зѣадѣна,
Бѣалка си кнїга пїсуват
И дрѣбни сѣалзи іѣрѣаха:
45 Еаднѣму нѣма маїчиѣа,
Другѣаму нѣма сѣастриѣа,
Трѣтьѣаму нѣма лѣубѣану!
— Царѣу льу, цар Аликсандру,
Тї си на бѣржѣа расшѣани,
50 Алѣ на бѣржѣа набальні,
Чи си ни, царѣу, доїдаха
Анадолцки чѣрни манѣфа,
Стамболцки бѣали низамѣа,
Масѣрцки гѣли читѣци,
55 Та на коліха, пѣлиха.

Слушана отъ Мария Дреева въ с. Бостина.

Отъ Прилѣпъ.

Записалъ *М. К. Цѣпенковъ.*

*Бъльмѣска.*¹⁾ Откога ја превзеде турчино нашата земја, почнал да и отепуа еден по еден нашите војводи, што сме и имале тогаш. Бизу до прет сто години војводи сме имале (?). Тоа нешто можн секој да го поверува и от уста предаено, а нај-посекоје от стари песни, што се неат от старите дугѣ. Откога и сотреа нашите војводи, турците се уталожна. Само името војвода му остана у ниф, и со тоа име си и наречуваа своите пјврвенци, што и клавна во некој грат наместо кајмакамите, што и имаат сега.

Турската ненавист протиф нас беше голема и нај-дуга. Грабање стоката и челаатта, беше катадневна, да дури и досега. Убивање и бесчестување праеа безбожно. Никој ништо не можеше да му речи и одречи. Се јавуваше по некој сакроен чоек да му врати на некој турчин злото, што кье му го стореше, и тој со зло, арно ама, тој векме требаше да си ја реси животта, или да бега во Сјрбија, али во некоја далечна страна, да така да куртулис жиф.

Поради големите зулумквари, арно ама за бжрго време кье и сотреа.⁹⁾ Наi-многоу царуа Илия воiвода Малешеец.

До 1879. година у нас немаше како Илѝа воѝвода. Биде каѝмет и у нас да стани еден воѝвода на име Спиро Царне. Негото излегуање за воѝвода причина се даде от Кључук Сулемана, што обесчести пона Цѝка и го умре. Прет да излезѝ Спиро Царне по Кључук Сулемана да го тела, беше се степал со едно турче каѝ Царковно маало. Турчѝто беше обржано со еден чѝфт пиштоли, а Царне му и грабна от поѝас и му и вѝрѝи во калта и си вати напреку. От тоѝ себеп Спиро се стори качак, чунѝќѝ турчѝно го вати аѝѝм и му

1) Българските на г. Цепенкова, колкото и да са нещелни и на мѣста напани, заслужават подражание отъ страна на всички, които запасава исторически пѣсни отъ по-ново време, особито отъ хайдужкия периодъ. — Ред.

2) Обикновено за кратко време ги изтрѣбих.